DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA FINANSÓW

WARSZAWA, 16 lipca 1954 **Nr 5** **Poz. 18 — 19**

TREŚĆ:

18

OKÓLNIK

z dnia 21 czerwca 1954 r.

w sprawie księgowego ujęcia w OZR dotacji dla stołówek oraz amortyzacji Nr KS 4154/6/54.

I. Dotacje dla stołówek Oddziałów Zaopatrzenia Robotniczego

1. Dotacje dla stołówek na pokrycie różnicy w cenie posiłków, które na rok 1954 zaplanowano w Oddziałach Zaopatrzenia Robotniczego jako dotacje na pokrycie strat, należy księgować:
   a) w OZR-ach rozliczających się bezpośrednio z budżetem — efektywnie otrzymane przelewy w ciężar konta 043 — „Rachunek rozliczeniowy" i na dobro konta 033 — „Dotacje na pokrycie strat".
   b) w OZR-ach rozliczających się z budżetem za pośrednictwem Zarządu Zaopatrzenia Robotniczego — efektywnie otrzymane przelewy w ciężar konta 043 — „Rachunek rozliczeniowy" i na dobro konta 095 — „Scentralizowane rozrachunki z budżetem".
2. Wyjątek od powyższej zasady stanowią Oddziały Zaopatrzenia Robotniczego podległe: Ministerstwu Przemysłu Materiałów Budowlanych, Ministerstwu Budownictwa Przemysłowego oraz Ministerstwu Budownictwa Miast i Osiedli, gdzie dotacje na pokrycie różnicy w cenie posiłków zostały zaplanowane w rozdz. 107 — „Dotacje stołówkowe" i z tego względu będą księgowane również w roku bieżącym zgodnie z pismem okólnym Nr 40 wydanym przez Ministerstwo Finansów dnia 6 lipca 1953 r.
3. Dotacje przydzielane OZR-om na pokrycie kosztów administracyjno-rzeczowych tj. na uzupełnienie sprzętu gospodarczego i drobne remonty winny być księgowane analogicznie jak dotacje na pokrycie różnicy w cenie posiłków (pkt 1a lub 1b).

II. Księgowanie amortyzacji

W związku z zarządzeniem Ministra Finansów z dnia 29 stycznia 1954 r. w sprawie finansowania inwestycji i kapitalnych remontów oddziałów zaopatrzenia robotniczego (Monitor Polski Nr A-19, poz. 335) Ministerstwo Finansów (Departament Księgowości) podaje do wiadomości i stosowania następujący sposób księgowania amortyzacji odprowadzanej przez OZR na rzecz przedsiębiorstwa macierzystego (przy którym OZR działa) zgodnie z § 3 w.w. zarządzenia, tj. w przypadku gdy OZR nie jest inwestorem bezpośrednim:

1) Księgowanie w OZR

Przelew miesięcznej raty amortyzacji na inwestycje i kapitalne remonty na rachunek rozliczeniowy przedsiębiorstwa macierzystego księgować należy w ciężar konta 101 — „Rozliczenie amortyzacji" i na dobro konta 043 — „Rachunek rozliczeniowy".

2) Księgowanie w przedsiębiorstwie, przy którym OZR działa:

a) wpływ na rachunek rozliczeniowy przedsiębiorstwa macierzystego raty amortyzacyjnej na inwestycje i kapitalne remonty przekazanej przez OZR, księgować należy w ciężar konta 043 i na dobro konta 101,
b) przelew amortyzacji na inwestycje — w ciężar konta 101 i na dobro konta 043,
c) przelew amortyzacji na remonty kapitalne — w ciężar konta 020 „Rachunki bankowe środków na inwestycje i remonty kapitalne" i na dobro konta 043 w prowadząc jednocześnie zapis równoległy — utworzenie funduszu na kapitalne remonty w ciężar konta 101 i na dobro konta 024 „Fundusze na inwestycje i remonty kapitalne".

Ministerstwo Finansów (Departament Księgowości) wyjaśnia, że przedsiębiorstwo macierzyste winno dokonywać przelewów amortyzacji własnej i OZR bez względu na fakt otrzymania odnośnego przelewu z Oddziału Zaopatrzenia Robotniczego.

Dyrektor Departamentu Prof. dr St. Skrzywan

19

OKÓLNIK

z dnia 10 lipca 1954 r.

w sprawie stosowania niektórych przepisów uchwały Nr 97 Rady Ministrów z dnia 10 lutego 1951 r. o podatku dochodowym od spółdzielczości. Nr PD. 10759/3/53.

Celem usunięcia istniejących wątpliwości, jakie nasuwają się przy stosowaniu niektórych przepisów uchwały Nr 97 Rady Ministrów z dnia 10.II.1951 r. o podatku dochodowym od spółdzielczości (Monitor Polski Nr A-17, poz. 224), Ministerstwo Finansów wyjaśnia, co następuje:

do § 10

Przy ocenie potrącalności kosztów uzyskania przychodu z poszczególnego źródła należy w każdym przypadku mieć na uwadze zasadę, że za potrącalne koszty mogą być uznane wydatki poniesione w tym celu, aby z danego źródła osiągnąć bądź zachować lub zabezpieczyć przychód, nie zaś wydatki związane z nabyciem samego źródła przychodu, z jego powiększeniem lub ulepszeniem.

W szczególności za koszty uzyskania przychodu uważać należy wszelkie wydatki na rzecz pracowników spółdzielni, wynikające z postanowień układu zbiorowego bądź też z zarządzeń władz nadrzędnych spółdzielni, jeżeli ponoszone są w wysokości określonej w układzie zbiorowym bądź w zarządzeniach władz nadrzędnych.

W oparciu o powyższe wyjaśnienia należy oceniać potrącalność nakładów związanych z działalnością komórek społeczno-samorządowych przy jednostkach spółdzielczych, których zakres działania obejmuje podnoszenie uświadomienia społeczno-politycznego członków spółdzielni, mając przy tym na uwadze cel i przeznaczenie poszczególnych wydatków. Ta część zatem nakładów, która dotyczy świadczeń na rzecz pracowników omawianych komórek (wynagrodzenia, diety, koszty podróży itp.) oraz wydatki związane z prowadzeniem tych komórek (koszty administracyjne i rzeczowe) stanowi koszty uzyskania przychodu. Natomiast wydatki związane z urządzaniem imprez kulturalno-oświatowych dla członków spółdzielni i ich rodzin (wycieczki, przedstawienia teatralne, kursy nie podlegające finansowaniu z funduszu szkolenia kadr itp.) nie mogą być uważane za potrącalne z podstaw opodatkowania koszty uzyskania przychodu.

Zaznaczyć należy, że w myśl przepisu § 17 lit. d) uchwały Nr 44 Rady Ministrów z dnia 24.I.1951 r. w sprawie zatwierdzenia wytycznych gospodarki finansowej jednostek organizacyjnych spółdzielczości (Monitor Polski Nr A-9, poz. 139) na cele społeczno-wychowawcze może być przeznaczona część czystej nadwyżki. Zgodnie z zasadami ustalonymi przez Centralny Związek Spółdzielczy część nadwyżki przeznaczona być może

na cele uświadomienia społeczno-politycznego członków spółdzielni, na inwestycje pozalimitowe w zakresie działalności społeczno-samorządowej oraz na fundusz budownictwa mieszkaniowego. Z kwoty tej powinny być zatem pokrywane wydatki na akcje propagandowe, imprezy kulturalno-oświatowe, świetlice, konkursy, współzawodnictwo wśród komitetów członkowskich spółdzielni oraz na inne cele uświadomienia społeczno-politycznego członków spółdzielni — w rozmiarach, na jakie pozwala wysokość kwoty uzyskanej z podziału czystej nadwyżki.

do § 11 lit. d)

W zakresie kwalifikacji odpisów na amortyzację, jako kosztów uzyskania przychodu, przepis powyższy normuje tę kwestię w sposób odmienny od dotychczas obowiązujących przepisów dekretu z dnia 25.X.1948 r. o podatku dochodowym (Dz.U. Nr 52, poz. 414), a mianowicie dopuszcza odpisy na amortyzację wszelkich środków trwałych, a zatem i inwentarza żywego. W myśl zaś obowiązujących w tym względzie zasad księgowości obowiązek amortyzacji w zakresie inwentarza żywego ogranicza się wyłącznie do zwierząt pociągowych. Wysokość stawki amortyzacyjnej od wartości koni w przedsiębiorstwach wykonujących czynności transportowe określona została w zarządzeniu Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministra Finansów z dnia 30.VII. 1953 r. w sprawie odpisów amortyzacyjnych od wartości koni (Monitor Polski Nr A-81, poz. 961 i Nr A-19 z 1954 r. poz. 331).

Przewidziane w przepisie § 11 lit. d) odpisy na amortyzację, jako koszty uzyskania przychodu, odnoszą się jedynie do środków trwałych własnych, na równi ze środkami trwałymi własnymi traktowane są w zakresie obowiązku amortyzacji przydzielone spółdzielniom przez jednostki administracji państwowej obiekty użytkowane nieodpłatnie, o których mowa w części II zarządzenia Ministra Finansów z dnia 30.IV.1951 r. w sprawie zasad i trybu finansowania kapitalnych remontów obcych obiektów użytkowanych przez jednostki spółdzielcze (Monitor Polski Nr A-50, poz. 668).

Zaznacza się, że w zakresie zaliczenia przedmiotów (środków pracy) do środków trwałych obowiązują przepisy zawarte w uchwale Nr 1092 Prezydium Rządu z dnia 28.XI.1952 r. w sprawie zasad zaliczenia środków pracy do środków trwałych (Monitor Polski Nr A-104, poz. 1615) oraz w zarządzeniu Ministra Finansów z dnia 16.III.1953 r. w sprawie przekwalifikowania w jednostkach organizacyjnych spółdzielczych niektórych przedmiotów nietrwałych do środków trwałych (Monitor Polski Nr A-29, poz. 361).

do § 11 lit. f)

Wobec obowiązujących od dnia 1 stycznia 1953 r. zasad, określających sposób dokonywania odpisów z tytułu zużycia przedmiotów nietrwałych, a zawartych w zarządzeniu Ministra Finansów z dnia 12.VII.1952 r. w sprawie ramowych planów kont dla prowadzonych według zasad rozrachunku gospodarczego spółdzielczych przedsiębiorstw przemysłowych, handlowych i usługowych (Monitor Polski Nr A-71, poz. 1152), nie należy kwestionować odpisów z tego tytułu dokonanych według zasad określonych w powołanym zarządzeniu.

do § 15

Wysokość wynagrodzeń członków zarządów oraz pracowników na stanowiskach kierowniczych w centralach i spółdzielniach ustalona została przez Centralny Związek Spółdzielczy specjalnymi zarządzeniami (uchwałami).

Ponieważ niektóre z zarządzeń (uchwał) nie zostały publikowane oraz z uwagi na to, że zaszeregowania spółdzielni do poszczególnych kategorii płac dokonuje Zarząd Centralnego Związku Spółdzielczego na podstawie kryteriów zaszeregowania ustalonych corocznie przez tenże Zarząd w porozumieniu z właściwymi Ministerstwami, a nadto wobec zmiany wysokości wynagrodzeń spowodowanej uchwałą Rady Ministrów z dnia 3.I.1953 r. należy zażądać od badanej jednostki spółdzielczej odpisu aktualnego zarządzenia (uchwały) normującego wysokość wynagrodzenia członków zarządu za badany okres celem stwierdzenia, czy określona wysokość wydatków dozwolonych na ten cel nie została przekroczona.

do § 21 ust. 1

Nie prowadzenie przez jednostki spółdzielcze ewidencji materiałów, towarów i wyrobów przewidzianej w zarządzeniu Ministra Finansów z dnia 8.IV.1953 r. w sprawie zasad ewidencji materiałów, towarów i wyrobów w uspołecznionych przedsiębiorstwach i zakładach (Monitor Polski Nr A-52, poz. 587) powoduje uznanie ksiąg handlowych za nieprawidłowe pod względem materialnym, co w konsekwencji pociąga za sobą zastosowanie 10% podwyżki podatku. Powyższa zasada nie ma zastosowania w tych przypadkach, gdy nie prowadzenie wspomnianej ewidencji stwierdzone zostało w detalicznych punktach sprzedaży, a przepisy szczególne (§ 13 ust. 2 zarządzenia) zwolniły te punkty sprzedaży od powyższego obowiązku.

do § 21 ust. 2

Podwyżce 10% ulega podatek w przypadku niestosowania się przez jednostkę spółdzielczą do obowiązujących zasad systemu finansowego, tj. do przepisów zawartych w uchwale Nr 44 Rady Ministrów z dnia 24.I.1951 r. w sprawie zatwierdzenia wytycznych gospodarki finansowej jednostek organizacyjnych spółdzielczości (Monitor Polski Nr A-9, poz. 139) oraz do szczegółowych zasad gospodarki finansowej wydanych w oparciu o powołaną uchwałę Nr 44 dla poszczególnych pionów spółdzielczości.

Zastępca Dyrektora Zarządu Z. Rostkowski

KOMUNIKATY
o unieważnieniu blankietów pokwitowań kasowych

Unieważnia się:

1) blankiety pokwitowań kasowych z kwitariusza przychodowego wzór Nr 1 od Nr 183343 do Nr 183400, zagubione przez poborcę Wydziału Finansowego Prez. Pow. Rady Narodowej w Krasnymstawie.

2) blankiety pokwitowań kasowych z kwitariusza podatku gruntowego za Nr 107001—108000, zagubione przez pracownika inspekcji podatków wiejskich PPRN w Wołominie.

Redakcja i Administracja Dziennika Urzędowego Ministerstwa Finansów, Warszawa, ul. Świętokrzyska 12.

Prenumerata wynosi: rocznie — zł 40; półrocznie — zł 22; kwartalnie — zł 12.

Należność za prenumeratę należy wpłacać z góry na 15 dni przed rozpoczęciem kwartału kalendarzowego na r-k Ministerstwa Finansów — Zarząd Centralny Nr 1526-91-1/1 w N.B.P. Oddział Warszawa-Praga.

Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów wnosić należy do Administracji.

Cena zł 0,50

Druk. PWPW, Warszawa, ul. Sanguszki 1. Zam. 20635, 5-B-17391, 16,200, 16.VII—19.VII.54 r.